
HORIZONTALOIDEN

#2/1997

3. aargang

REDAKSJON: Bjørnar Bø & Per Gustafsson

NY BLEKKE I PRESSA

Endelig er den her! Etter å ha tatt en lenger sommerferie kommer ett nytt nummer av vår kjære Horizontaloiden ut! Det har vært litt murring i rekkene og sterk lobby virksomhet for å få trykkeriet i gang - og det har hjulpet.

TOPPTAU OG BULDRE KONKURRANSER

Drammen Klatre Klubb har i høst satt opp flere konkurranser i St Halvardshallen i Lier som K3's medlemmer er blitt oppfordret til å delta på. DKK er en ikke mye større klubb enn vår, og trenger flere til å slutte opp om sine arrangementer. Så hvorfor ikke bli med - møt klatrere fra et annet miljø!

Les mer om hva som foregår hos DKK!

KLUBBTURER

K3 har i vår og sommer arrangert flere klubbture. Vi har vært på Hauktjern, i Nissedal to ganger og

har gått opp nye ruter på Tverråsen i Drammens-marka. Det er stort sett de samme folkene som stiller opp på disse turene, så vi savner dere andre i klubben. Bli med på tur! Det er gøy og svært så sosialt. Selve klatre momentet er ikke det viktigste i denne sammenhengen, så alle, unasett nivå er hjertlig velkommen.

GUTT ØNSKER HJELP TIL KLATRING

Vi har en gutt . . . . . år. For et 1/2 år siden var han på Beitostølen helsesportsenter og prøvde klarteveggen der. Han klatret til topps og syntes det var spennende.

Nå har vi lyst til at han skal få prøve mer klatring og oppleve spenningen med det.

har en sosial funksjonsnemming, men snakker, sykler, spør og lurur.

Vi ønsker oss en avlaster 4 timer pr. uke, som kan ta med til klatring i St. Halvardshallen i en periode før det blir klatrevegg her. Vi vil også gjerne at han skal få prøve klatring ute.

Om det er ønskelig stiller vi bil til disposisjon.

Ta kontakt med Sissel Dahlskås - tel: 32 86 63 34 - for å høre mer om oppdraget, eller foreldrene hvis du vil vite litt mer om gutten.

Hilsen,

og

KAVALERIVEIEN OG LILLE MY

Lars og Nils har igjen vært i farten - og da er det ofte dramatisk med i bildet blandet med trønderske utsagn. Les (men nødvendigvis ikke lær) om deres psykende opplevelser i diverse fjellvegger landet rundt!

DIKT

UT PÅ TUR,
ALDRI SUR.
EG SKAL BERRE HA EIN LUR,
DRIKKE KAFFE, ETE MAT
PAKKE SEKKEN I EI FART.
PÅ MED SKOA, SEKK PÅ
RYGGEN
SÅ LITT OLJE I MOT
MYGGEN.
LEGG I VEG
SÅ DET SPRUTER.
VI SKAL GÅ OPP NYE RUTER.
KOMMER HJEM TRØTT OG
DVASK
OG MÅ HA EN REAL VASK.

Negah Dravåh Sral

KAVALERIVEIEN

“Variert klatring” stod det i føreren.

Tatt i betraktning den særdeles zoologiske opplevelsen anmarsjen artet seg - erfaringene fra svaet: JA!

Uten tvil .....

Det er tirsdag 3. september, ved Storefjell i Nissedal. Nils har med tydelig irritasjon “mottatt & forstått” at undertegnede ikke tør lede “The Shield”. I ren desperasjon over at timene flyr sin veg, og det faktum at vi begge skal på jobb i morgen; vi har henholdsvis 25 og 43 mil hjem, finner vi ut at Troldhaugen må være verd et besøk. Det er slik en vakker dag, med høy temperatur, høy himmel og høye forventninger. Nils fører bilen, og fører den aggressivt og fort. Hurtige gearskift, hurtige nedbremsinger, hurtig tiltagende kvalme.... For min del.

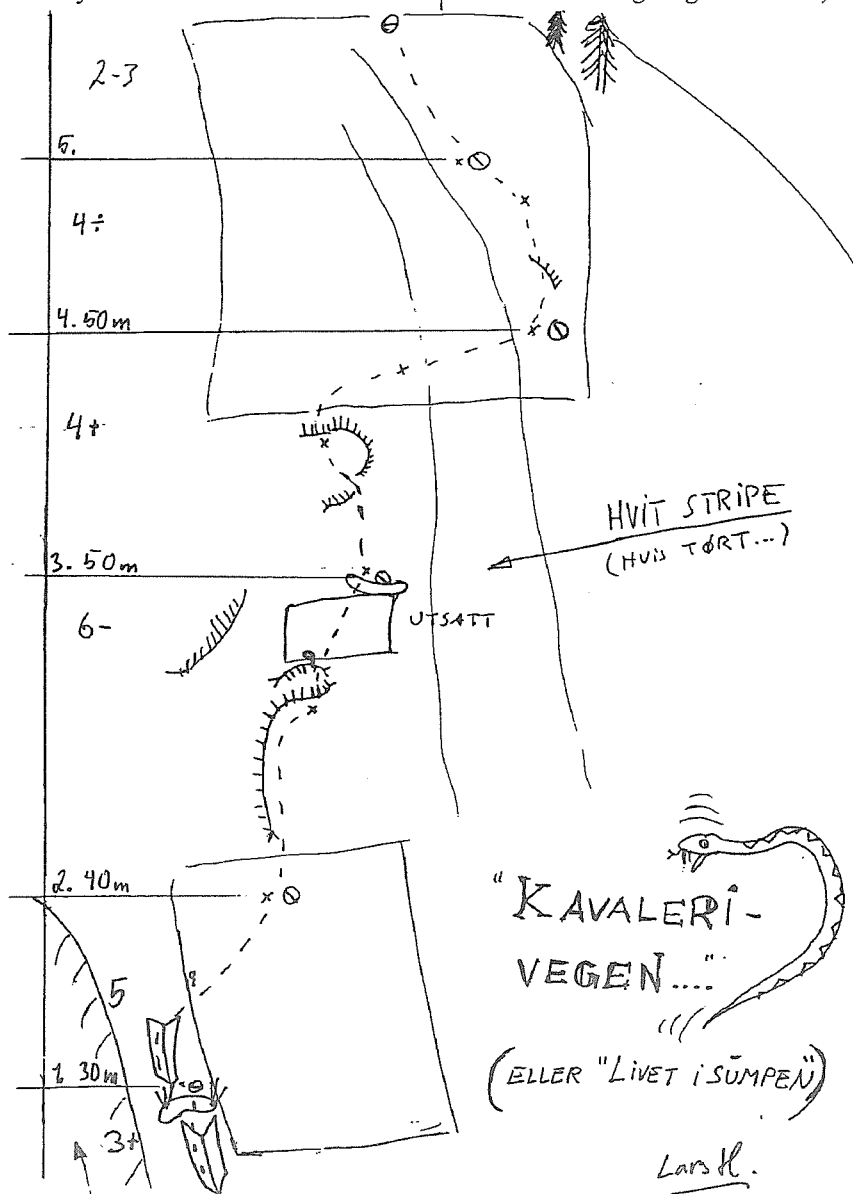
Vi vil klatre en rute Hr. Weichmann har kalt “Weg der Kavalerie”. Den er ikke for lang med tanke på tiden, og vanskelighetsgraden er 5+/6-. “ Dette gjør vi unna på et par timer, hva?” --

Rene jungelvandringen (subtropisk sådan.) fra vegen; først forbi søppel- og ekskrementhaugene, ned i sumpen, over elva, deretter oppover ura gjennom krattet. (Vi hadde lagt igjen machetknivene og huggormfellen.) På tross av sin tilstand: sur og nedpsyka, leda Nils både 1. og 2. taulengde. Absolutt bønn nådde han da han kom til stand etter fullført 2. taulengde:

“Det er jo bare én bolt her, for fan!”

Ingen andre muligheter fantes på det glatte, kompakte svaet. Nils har lyst til å returnere. Det er da

Ole Brumm visker noe til meg, og jeg roper oppover: “Bolten ryker ikke, Nils! Husk den er konstruert for å tåle 2200 kg.” (Hvis den er satt riktig, tenker jeg i mitt engang så stille sinn..) Særlig bratt er det ikke, men tilslutt henger vi begge vel og vakkert i samme bolt. Jeg leder neste taulengde, videre opp svaet - til kilene endelig kan plasseres i et riss. Nils har forlenget gitt ordre: “Lægg en mellomforankring øyeblikkelig!” Hvilket jeg omsider gjør. Risset strekker seg rett oppover, for så å sno seg til høyre under en skive. Der oppe er neste bolt. Jeg er glad for den, for

risset er temmelig tynnt her. Over skiva kan jeg ikke se noen ting å sikre i. Bare et bratt, bratt sva - kanskje 4-5 meter i lengde, og bak det skal det i flg. føreren stå en borebolt. Jeg er nedpsyka, jeg óg. (En huggorm - den traff oss nede i krattet - er ingen hverdagslig sak for en kontorist!) Jeg tør ikke uten videre å lede opp det svaet (5+/6-). Det kan betraktes som en "run-out". Jeg setter ekstra kiler i risset, og sikrer Nils opp til bolten. Nils er, om mulig, enda mere bestemt på å tasse ned til bilen. Vi spiser (slurper) litt sjokolade, og drikker vann. Det gjør godt i heten. Noen 1000 meter over oss leker Unge Gutter seg med Luftforsvarets jagerfly. De simulerer luftkamp - "skyter" på hverandre og kaster ut avledningsbluss. Luftforsvarets Helter kjemper videre i det blå. Inne i meg utkjemper en kamp mellom tro og tvil! Skal vi fortsette, eller skal vi ikke? Det er betryggende å ha 2'er i nærheten om noe skulle gå galt. En vakker sommerfugl svirrer rundt oss og setter seg på svaet: "Opp med humøret, gutter!" Vi blir begge glad for å se den; vi tar dette som et tegn, og dermed er min tvil snudd til tro! Jeg leder. Over skiva - det går lett. Der er en sprekk, og en rusten fjellbolt. Knips, knips! Sprekken tar i mot en kile óg. Konse, konse, konse. Sakte oppover svaet...forsiktig. Leter konstant etter nye millimeterstore formasjoner. Under slik konsentrasjon forsvinner all frykt !! I hvertfall alle tanker som kan fremkalle frykt. Uansett ville det vært upassende å få et anfall av redsel der! Jeg er oppe, finner borebolten, og lager stand. Jeg er "trygg & glad", for å bruke et kjent uttrykk. Jeg er også glad vi bare tok med én sekk ! Nils går forsiktig. Han HATER sva. Nils må bare snakkes i gang, og så går han: Med den sekken + overskuddet av kiler & sikringsremedier - som jeg hadde lesset av meg - opp svaet. Vi

jogger videre. Etter dette blir alle graderinger nedvurdert, i pur ekstase hva vi har greid ! "Det MÅ ha vært 6- !" Hr. Weichmann har med små enkle piler anvist returen. Vi kunne sikkert ha rappellert ned igjen, men snor oss langs bratte, begrodde sva, gjennom krattskog, og ender tilslutt nede ved bilen. Klokken er nærmere 19. Jeg er: svett, varm, skitten og har trang til å bade. Nærmeste vann finner vi noen kilometer videre mot Fyresdal, og jeg kan i det vide og det brede besudle leserene med våre adjektiv fra den eksotiske badedammen. Men det skal jeg spare Eder for..

Vi var ved innsteget OMTRENT kl 15. Returen tar minst én og en halv time! (Vi LØP ikke).

Lars Hagen

KLUBBENS TV-KJENDIS UTTALER SEG MED TYNGDE

Etter å ha kommet på tredjeplass i iskatrekonkurransen på Rjukan uttaler Arild til TV 3's reporter:

"Man er ofte redd. Hvis man aldri er redd så er man på for lette ruter - eller så er man dum"

GRILLING FORBUDT

Årets ambisjoner om klatring og grilling satte værgudene en absolutt stopper for i år. Etter en lang periode med finvær inviterte

vi til medlemsmøte i Håvet. Kortbukse, sele og tau var pakket allerede dagen før, grillen var innlånt, hentet fra Sachsen - og kotelettene ventet i kjøleskapet. Alt var klart til morgendagens grilling. Sto opp tidlig da jeg hadde ambisjoner om å bli ferdig med mine 7,5 timer før det ble mørkt. Vasset ut på badet, dusjet og vasket meg da jeg plutselig hørte ropet "det er helt hvitt ute!" Det tok lang tid før dette trengte inn i et morgentruøtt hode, men når det først fikk klort seg fast uteble ikke reaksjonen - jeg hørte kotelettene hyle i glede... det var de alene om.

Dagen sneilet seg frem, det ble bare mer og mer snø.

Etter flere telefonrunder ble vi enige om at været ikke skulle stoppe oss.

Det var ikke kø til Håvet den dagen, vi var totalt seks som tok turen...Etter en rask rådslagning flyttet vi medlemsmøtet til Jeppes...Vi hadde det ordentlig trivelig.

Bedre gikk det ikke med de to etterfølgende ganger....

Vi ble enige om at ordet grilling skulle utgå av vårt vokabular frem til skisesongen.....

LESERINNLEGG

Sist tirsdag, dvs. 17/6 det Herrens År 1997, var jeg atter i Håvet for å klatre, samt nyde naturen og dens friskhet. Det jeg så foran Hjørnet, Etparkant og Omgjengelige Laila overskygget fullstendig mine klatremessige prestasjoner!

Strødd omkring lå merkelapper og produktinformasjon tilhørende DMM skrukarabin og kile/karabin (77 kr). Itillegg fant jeg en plastwire, brukt til å pakke

sammen produktet som er kjøpt. Og - ikke nok med det: Sneiper! Riktignok ikke i tusentall, men dog...

Dette kan ikke fortsette lengre. Hvis vi klatrere ikke kan vise mer respekt for naturen og almeninteressene, så får vi holde oss unna naturen!

"Odin"

KLATRING

Vi har fått forespørsel om å ta noen unger, 8..9 år med på klatring.

De ønsker å klatre på vår buldrevegg følgende mandager: 13/10, 20/10, 27/10, 3/11 fra kl. 18.00 til 19.00

De som vil/kan ta seg av dette kan henvende seg til Arild eller Bjørnar SNAREST.

Hvorfor ikke bruke dette som en anledning til egentrening på mandagene. Oppfølging 18.00 til 19.00, egentrening 19.00 til 21.00.

Bør være lett å aktivisere dem, f.eks med "følg meg trening".

VÅTT I NISSEDAL

Klubbturen til Nissedal i juni, ble som den har vært før - våt. Tross usikker værmelding booket vi inn i Gammen på Nissedal Camping. Der var det tak over hodet til en større gjeng - og tak var det vi trengte. Tunge skyer og høy luftfuktighet hadde lørdagsværet å by på. Det ble etterhvert enighet om at vi ikke kunne grille og drikke øl hele dagen, så vi ruslet avgårde til låven for å klatre litt på inne-veggen. Dette skulle vise seg å bli slutten på klatresesongen for min del - en uheldig belastning og dermed en ødelagt skulder!

Noen trosset imidlertid til slutt regnværet og kom seg ut for å få litt skikkelig fjell under fingrene. Kanskje ikke den helt store klatreopplevelsen, men det ble ihvertfall tur. Hensikten med klubbturen er ikke nødvendigvis ene og alene det å klatre mest mulig, men det sosiale er også viktig. Og sosialt kan vi ha det selv som det regner aldri så mye!

K3- FESTEN

For de som ikke var der: Dette var gøy!!

Ny fest neste år, da fyller vi fem år!

KNALLHELG I NISSEDAL

Vi lar oss ikke knekkes av dårlig statistikk, men legger klubbturen i august til Nissedal igjen. Og denne gangen ville værgudene og vi det samme - sol over Hægefjell! Det ble stort sett klatret gamle og kjente ruter som Via Lara og Sternschnuppe, men et kreativt taulag greide også å finne veien opp fjellet ad ukjent vei! Et reint jentelag overvant skepsis og gammel frykt, og klatret Via Lara i upåklagelig stil. Og som vanlig etter store klatrebravader og mange timer ute i frisk luft, måtte væske og energitap erstattes. Grillen ble fyrt opp og vi skrønet utover kvelden, og var helt enig i at vi igrunn har det ganske hyggelig sammen på klubbturene. Så dere som ikke var med denne gang - BLI MED på tur!

For å styrke klubben ytterligere på den internasjonale siden hadde vi denne helgen fått resurser fra vårt elskede naboland. Les under hvordan møtet med norsk fjell ble.

Via Lara och Sternschnuppe

Eftersom jeg inte klättrat speciellt mycket förut var jag ju lite nervös och undrade vad jag gett mig in på. Men fast inknuten mellan Per och Björn började jag klättringen uppför Via Lara. Eftersom jag klättrade som andra man i ett replag på tre måste jag varken sätta säkringar eller ta ut dem igen, så klättringen var komfortabel och utsikten vacker. En bra led för nybörjare. Svårast var kanske språket, att känna till att "bärs" på norska inte betydde öl, t.ex. Det var viktigt både när man klättrade och när man grillade på kvällen.

Dagen efter, när Per och jag skulle till att bestiga Sternschnuppe, såg vi två huggormar som brottades med varandra. Det såg ut som en kamp på liv och död. Jag undrade om det var ett dåligt omen, men nu var det för sent att slingra sig ur. Leden var aningen svårare, och säkringarna kunde sitta väldigt hårt ibland, men väl uppe var utsikten lika fin som dagen innan

Krister Ahlander

TIRSDAGER

Det er fremdeles mange vi ikke ser i Håvet på tirsdagene. For de som har glemt det så er tirsdagene K3's klubbdag. Når snøen er gått er Håvet vår base. Vi har hatt mange aktiviteter der også i år. Buldring, Klatring fri og teknisk, Kameratredning, Grillforsøk - og sesongen er enda ikke over!! Ta med godt humør og møt opp..

Husk at vi disponerer buldreveggen på Vestsiden ungdomskole hvis værgudene ikke tilfredstiller dine krav til klatrevær.

NY TEKNOLOGI

Vi har tatt steget ut i den virtuelle virklighet. K3 er representert på Internett. Se:

http://www.kongsberg.net/html/foreninger_lag/iddrett/k3/k3.htm

Vi regner nå med at mange av våre medlemmer har tilgang til e-mail. Dette fantastiske verktøy vil kunne lette distribusjonen av info. Derfor ønsker vi å opprette et register over medlemmenes e-mail adresser. Send din e-mail adresse til:

per.gustafsson@dresser-rand.no

Listen vil distribueres til alle som sender inn sin e-mail adresse. Kjekt å ha - tenk deg tanken: Skulle gjerne ha klatret i dag, men hvem skal jeg klatre med? Send en mail til alle i K3 og du vil bli nedringt av ivrige klatrere som vil på tur med DEG!!!!

Ellers anbefales newsgruppen:

rec.climbing

LILLE MY

Det var i det Herrens år 1993. Vi kom oss opp et ellers ubeskrevet stykke fjellvegg i Telemark, og undertegnede opplevde sitt første saftige fall som andremann i taulaget.

En 50-60 meter "høy og lys", vestvendt, steil vegg. Å bytte plass med den måtte være toppen av slaraffenliv en het juniefta: Ikke synlig H₂O i atmosfæren, kvikksølvet behagelig over 20-tallet, og kun vertikale, turbulente luftstrømmer oppover langs veggen.

Nils Saugestad og undertegnede ville absolutt opp dette stykke Norsk Natur, og vi lette oss fram, mellom kvist & gran & flått (Skaumann) til et brukbart

innsteg. Brukbart nok - trass i råttent fjell og løs kvarts.

Ja, så brukbart at Nils vil lede så langt han kan! (Biltilsynets svar på Cliffhanger.) Jeg samler meg og tenker raskt gjennom hvordan man yter førstehjelp. Tauet glir ut gjennom taubremsen, inntil:

-Stainnjplaaass!!!! (Nils e' Trøinder, hain.)

Det var psykende å klatre som 2'er. Det var psykende å se hvordan Nils hadde plassert mellomforankringene. (Han hadde ingen boltepestol..) Det var psykende å stå oppi ei maurtue på "stainnjplass". Det var psykende å finne ut hvor neste taulengde

skulle legges.

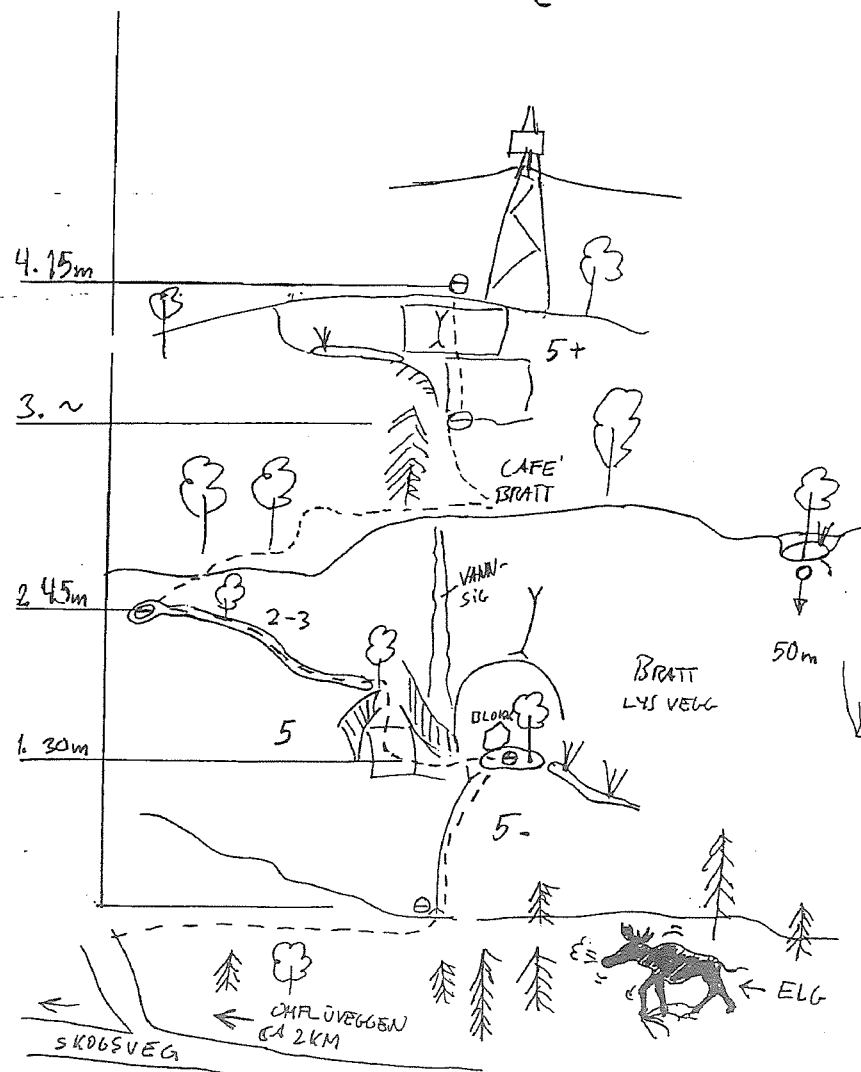
Så psykende at Nils gikk den øg! For rett over hylla vi stod på sammen med 100.000 maur, var det 2 svære blokker, et overheng med et riss som..... tja!! Jeg tok ikke sjansen på å klyve opp der for å finne ut hvor det risset endte. Dårlige sikringsmuligheter (så det ut til) bidrog til den avgjerda.

"Vi får tass' ut på våt mose til venstre der!"

Enten var Nils dum, eller så var han i slag i dag. I allefall listet han seg forsiktig ut over en "hylla", bestående av våt mose som liksom hang og lengtet etter

LILLE MY

NILS SAUGESTAD
LARS HAGEN
AUGUST '93.

at tyngdekraften skulle ta tak. I den oppstykkka hammeren som hang over, lirket han inn en Hex no. 11, og jobbet seg videre. Opp et tørt, men svært begrodd sva, og så ble han borte bak hammeren. Jeg er, 4 år etter, like lite begeistret for maur. Jeg tror ikke at nevnte situasjon på standplass har noe med det å gjøre, men...

Det var FORFERDELIG mange maur der. De var overalt!

Endelig, tauet beveger seg igjen. Var redd Nils hadde sovnet. Var redd maurene skulle ete meg opp. Var redd jeg ikke ville fungere som maursluker.

-Stainnjplaaaass!!!!

-Mooooootaaaaaaaatt!

Ikke lenge etter er "sikring klar"

og jeg børster vekk maur og legger av gårde. Nå hadde jeg psyka så mye på denne turen at det egentlig kanskje ikke var så rart, dette som nå skjedde: Opp det bratte, begrodde, men lille svaet var jeg kanskje så lammet av frykt og manglede entusiasme at jeg falt. I den øverste, vertikale delen. Der du like gjerne kan gripe om bjørka eller lyngen. Jeg hadde i sekundene før bedt om mere tau. Og så skulle jeg falle! Vent litt. Jeg falt ikke! Jeg bare sklei av med beina, det var sånn det var. Ok. Farten øker. Snart er jeg i høyde med tidligere nevnte standplass. Det er da dengang så unge Hr. Saugestad skjønner at noe er galt; tauet fart bare øker og

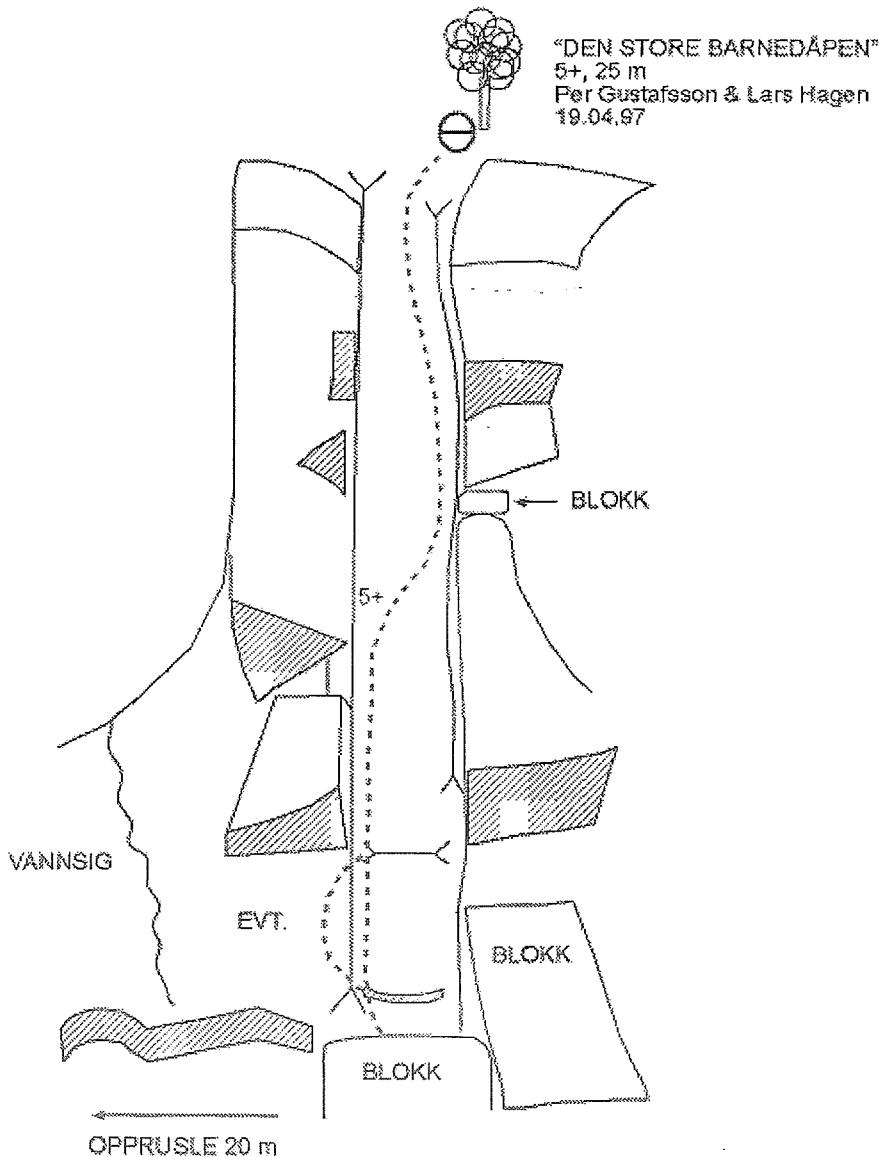
øker gjennom bremsen. Fallet stoppes, og jeg dingler i tauet.

-Jeg falt! roper jeg oppover. Vel, etter å ha kommet seg vel over nevnte begrodde sva, grepet om bjørka og svingt seg opp på hylla, er du nesten i jungelen. I hvertfall akkurat på den smale hylla som snor seg opp langs veggen til neste standplass. Den er nemlig overgrodd av røsslyng, blåbær-som tyttebærlyng, bjørk - ja i det hele tatt: Et riktig avlangt stykke norsk skog. Turen videre besår i å skritte opp på platået, hvor vi inntok mat og vann. En liten knaus på toppen av det hele var avslutningen. Her kan det klatres mange morsomme varianter.

Returen gikk ned på framsida, med 2 stk. 50 meters tau knytt sammen, og da rappelerer man ned hele veggen. Vi valgte en hylle etpar meter lavere enn platået, og det var nok et lurt valg. Tauet rakk akkurat ned.

Lars Hagen

TVERRÅSEN, DRAMMEN

TVERRÅSEN

Dypt inne i skogen i Drammensmarka ligger den - Tverråsen. En ås, kilometer lang, og opptil en taulengde høy. Vestvendt, og med potensiale for mange nye ruter, i DKK's nærområde. K3 var der. Og tok for seg!

Medio april reiste vi til Landfalltjern i Drammen med sekkene fulle av kaltreutstyr. Det var gått rykter om et område med få etablerte ruter, og dermed muligheter for å få sitt navn på en førstebestigning. Etter en times marsj var vi inne ved veggen og begynte å studere hvilke linjer som kunne være fristende å prøve seg på. Lars og jeg fant en rute som vi syntes kunne være fin til oppvarming før vi begynte på noe mer krevende. Det viste seg imidlertid at det var vanskeligere enn vi hadde regnet med - mye syking. Etterhvert fikk vi nå kommet oss opp til toppen, med dertil fine vy over Drammens-

marka. I tillegg til denne ruten ble det laget to ruter til som mest sannsynlig var ugåtte før K3's visitt. Utpå ettermiddagen dro de fleste hjem, mens Arild og jeg rullet ut soveposene rett ved vannet Goliaten. Det ble en kjølig natt, uten særlig ly for vinden. Når solen tilslutt begynte å sende sine varmende stråler fikk vi fart på primusen og la planer for dagen. Vi hadde sett oss ut en teknisk rute som fulgte ett vertikalt riss, delt på midten av ei hylle. Det var en av de første gangene jeg prøvde meg på teknisk klatring, så det var fint å få litt veiledning oppover. En perfekt rute som ikke hadde de altfor store vanskelighetene for en nybegynner som meg. Etter å ha sneilet meg oppover halve ruta tok Arild over, og da ble det litt mere fart over sakene. Under teknisk klatring blir det mye tid til å nyte naturen og filosofere mens man står og sikrer. Denne søndagen hadde vi sol og vindstille i veggen, så veldig mye behageligere kunne man vel ikke ha det!

NÆRMERE GUD

Stadig nye grupper oppdager gleden ved å bevege seg i vertikalt lende. Onsdag 23/4 ble Indremisjonens ungdomsgruppe mottatt av Per og meg i Håvet. Spenningen var stor blandt de tolv forventningsfulle ungdommene. Spenningen var heller ikke noe mindre hos deres ledere. Grøfta og Innunder ble målet denne dagen. Stolte fjes overalt etter å ha overvunnet frykt og naturkreftene. Deretter bar det ned igjen i rappell i Hjørnet. Stort!! Det ble ikke så mye klatring på oss to, men vi hadde en trivelig kveld i Håvet.

HAUKTJERN

Nest siste helgen i mai var Hauktjern i Oslo satt opp som klubbturn. Vi spredte ut teltene ved tjernet rett ved en av veggene, slik at vi om morgenen kunne være først på de populære rutene. Været viste seg igjen fra sin mest strålende side og de som hadde møtt opp fikk klatret alt de bare lystet. I tillegg til all klatringen fikk vi også grillt og hygget oss som vi pleier på disse turene. Det må igjen minnes om at klubbturene i første rekke er til for at folk i klubben skal få anledning til og treffes, og tilbringe en helg ute i naturen under litt mere avslappede forhold enn det ellers blir på vanlig ettermiddags- og kveldsklatring.

VÅR NABOKLUBB - DKK

Drammen Klatre Klubb arrangerer en topptau konkurranse for sine medlemmer, lørdag 22/11, og K3 er blitt invitert til å delta. Det er en uhyøytidelig og morsom form for konkurranse som alle kan være med på. K3 har tidligere år stilt opp på slike evenement, så det er bare å hive seg med. Det hele foregår i St Halvardshallen i Lier med etterfølgende fest i lokaler like ved. En fin anledning til å treffe klatrere fra et annet miljø. De som er interesserte kan henvende seg til: Geir Ellingsen, 32 84 69 85, i DKK.

For de som enda ikke har vært der, så har DKK laget et flott buldrerom bak selve veggen. Der stiller de istand med en buldrekonkurranse torsdag 4/12, kl 18. Igjen så er det bare å ta kontakt med Geir hvis dette høres lokkende ut.

Drammen, Rjukan og kanskje også Bø klatre klubb er arrangører for noe som heter 'Buskerud, Telemark Cupen'. Dette er en serie med topptau konkurranser som finner sted på de forskjellige veggene. Denne gangen er formen litt annerledes enn vanlig: man har ti minutter på seg til å klatre flest mulig ruter, og komme høyest mulig på hver rute. Noe liknende vi hadde i Håvet i fjor høst. Det er DKK's tur 17/1-98 til å være ansvarlig. Selv om dette er en del av en Cup, er det fortsatt ikke så veldig alvorlig. Det bør også nevnes at ingen i Norges Cupen stiller opp på disse konkurransene. Igjen er det bare å ta kontakt med DKK hvis man har lyst til å være med!

Til slutt kan det nevnes at DKK har klubbkvelder i St Halvardshallen, hvor medlemmene kan klatre til mer fordelaktige priser. K3's medlemmer har i år fått tilbud om å være med på de samme fordelaktige betingelsene. Klubbklatringen foregår på torsdager 20-22 og på søndager 16-18, hvor søndags-klatringen først starter 12 oktober.